

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

13. wzywa Radę i Komisję, aby nadal wspierały działania prowadzące do przestrzegania zakazu stosowania min lądowych przez zbrojne podmioty niepaństwowe, co nie oznacza poparcia dla tych podmiotów lub ich działań, ani też uznania ich legalności;
14. wzywa kraje dotknięte problemem min oraz darczyńców międzynarodowych do nadania większego priorytetu kwestii fizycznej i ekonomicznej rehabilitacji osób ocalałych, ponieważ ich potrzeby nie są zaspokajane w odpowiedni sposób;
15. wzywa właściwe komisje do ścisłego monitorowania posiedzeń w sprawie Konwencji o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej i do uczestnictwa w nich, do składania sprawozdań na temat inicjatyw państw członkowskich dotyczących min lądowych oraz sprawozdań o innych środkach międzynarodowych dotyczących takiej broni;
16. przypomina, że każde państwo-strona konwencji ottawskiej zobowiązuje się, że nigdy w żadnych okolicznościach nie będzie w żaden sposób wspierać działań zabronionych państwom-stronom na mocy tej konwencji, a także nie będzie nikogo zachęcać ani nakłaniać do uczestnictwa w takich działaniach;
17. wzywa państwa-strony do zagwarantowania, że nie będą zezwalać instytucjom finansowym działającym na ich terytorium lub podlegającym ich prawodawstwu na inwestycje w firmy powiązane z produkcją, składowaniem i przekazywaniem lądowych min przeciwpiechotnych;
18. wzywa UE, państwa członkowskie i kraje kandydujące do zakazania wszelkiego rodzaju bezpośredniego lub pośredniego wsparcia finansowego ze strony prywatnych lub publicznych instytucji finansowych działających na ich terytorium lub podlegających ich prawodawstwu dla firm powiązanych z produkcją, składowaniem i przekazywaniem lądowych min przeciwpiechotnych; uważa, że zakaz ten powinien zostać włączony do prawodawstwa unijnego i krajowego;
19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża, Międzynarodowej kampanii na rzecz zakazu min lądowych, organizacji Geneva Call, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki, Federacji Rosyjskiej, Chińskiej Republiki Ludowej, Pakistanu oraz Indii, desygnowanemu na przewodniczącego dziewiątego posiedzenia państw-stron konwencji ottawskiej oraz drugiej konferencji przeglądowej.

P6_TA(2007)0622

Dialog w sprawie praw człowieka UE/Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie w sprawie stosunków między UE a Chinami

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie dziesiątego szczytu Chiny-UE, który odbył się w Pekinie w dniu 28 listopada 2007 r.,
- uwzględniając posiedzenie otwarte, które odbyło się 26 listopada 2007 r. w podkomisji ds. praw człowieka PE, a dotyczyło praw człowieka w Chinach w przededniu igrzysk olimpijskich,
- uwzględniając rundy dialogu prowadzonego między UE a Chinami dotyczącego praw człowieka, które odbyły się w Pekinie w dniu 17 października 2007 r. i w Berlinie w dniach 15-16 maja 2007 r.,

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. w sprawie funkcjonowania prowadzonych z krajami trzecimi dialogów i konsultacji dotyczących praw człowieka ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie dialogu między rządem Chin a wysłannikami Dalajlamy ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków między UE a Chinami ⁽³⁾ i swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Chin,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie dialogów dotyczących praw człowieka, przyjęte w dniu 13 grudnia 2001 r., oraz ocenę wdrażania tych wytycznych, przyjętą w dniu 9 grudnia 2004 r.,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze doroczne rezolucje w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka na świecie,
 - uwzględniając wezwanie ONZ do zachowania rozejmu olimpijskiego, przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 31 października 2007 r. (A/RES/62/4), zachęcające państwa członkowskie ONZ do przestrzegania rozejmu i propagowania pokoju w czasie igrzysk olimpijskich,
 - uwzględniając 60. rocznicę Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od czasu ustanowienia mechanizmu szczytów UE-Chiny w 1998 r. nastąpił poważny rozwój stosunków politycznych i gospodarczych między Chinami a UE,
- B. mając na uwadze, że wszelkie decyzje w sprawie podjęcia dialogu na temat praw człowieka podejmuje się w oparciu o pewne kryteria przyjęte przez Radę, która w pierwszej kolejności bierze pod uwagę obawy UE dotyczące sytuacji w zakresie praw człowieka w danym kraju, rzeczywiste zaangażowanie władz tego kraju w tego rodzaju dialog mający na celu poprawę lokalnej sytuacji w zakresie praw człowieka, a także wszelkiego rodzaju pozytywny wpływ, jaki dialog na temat praw człowieka może wywierać na sytuację w tym zakresie,
- C. mając na uwadze, że igrzyska olimpijskie w Pekinie w 2008 r. powinny stanowić idealną okazję do przyciągnięcia uwagi świata na sytuację w zakresie praw człowieka w Chinach,
- D. mając na uwadze, że UE opiera się na przywiązaniu do zasad wolności, demokracji i przestrzegania praw człowieka, podstawowych wolności i praworządności, i że właśnie przez te zasady może być zdefiniowana; przypominając zarazem, że zdaniem UE przestrzeganie tych zasad stanowi warunek wstępny pokoju i stabilności w każdym społeczeństwie,
- E. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne między UE a Chinami ma ogromne znaczenie dla stosunków między obiema stronami; a także mając na uwadze, że rzeczywiste partnerstwo musi opierać się na wspólnych wartościach,
- F. mając na uwadze, że zacieśnienie i pogłębienie stosunków między UE a Chinami mogłoby przyczynić się do wypracowania zbieżnych poglądów na działania podejmowane z myślą o globalnych wyzwaniach, takich jak zmiany klimatyczne, bezpieczeństwo, terroryzm i nierozprzestrzenianie broni,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0381.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0055.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- G. mając na uwadze, że nieustannie pojawiają się niepokojące doniesienia na temat represji politycznych, zwłaszcza w przypadku dziennikarzy, działaczy na rzecz praw człowieka, członków mniejszości religijnych i etnicznych, a także zarzuty torturowania, powszechnego zmuszania do pracy, częstego orzekania kary śmierci i systematycznych represji przeciwko wolności religii, wolności słowa i wolności mediów, w tym treści internetowych, i ścisłego kontrolowania przez rząd Chin informacji na temat Tybetu oraz dostępu doń, mając na uwadze, że trudno jest dokładnie określić skalę łamania praw człowieka,
- H. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu zaangażowanie i wpływ Chin na świecie znacznie wzrosły, i zważywszy, że podstawę stosunków między UE a Chinami powinny stanowić wiarygodność, wartości demokratyczne i odpowiedzialność,

Szczyt UE-Chiny

1. z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie dziesiątego. szczytu UE-Chiny, w którym obie strony potwierdzają swoje zobowiązanie do rozwijania wszechstronnego partnerstwa strategicznego w celu sprostania globalnym wyzwaniom, jak również dalszy rozwój stosunków między UE a Chinami oraz ich bliższą współpracę w wielu dziedzinach;
2. ubolewa nad faktem, że podczas szczytu UE-Chiny Rada i Komisja po raz kolejny nie zdołały w stanowczy sposób postawić kwestii spraw człowieka, co nadałoby większą wagę polityczną obawom dotyczącym przestrzegania praw człowieka, oraz że UE nie wykorzystała sposobności, jaką dają zbliżające się igrzyska olimpijskie, by zająć się poważnymi obawami dotyczącymi praw człowieka w Chinach;
3. wzywa Chiny i UE do zapewnienia bardziej zrównoważonego partnerstwa gospodarczego i handlowego, które powinno prowadzić do trwałego wzrostu gospodarczego i rozwoju społecznego, w szczególności w dziedzinach takich jak zmiany klimatyczne, środowisko naturalne i energia;
4. uważa, że piractwo oraz podrabianie europejskich towarów i marek przez chińskie przedsiębiorstwa stanowi poważne naruszenie zasad handlu międzynarodowego; wzywa władze chińskie do wyraźnej poprawy ochrony praw własności intelektualnej;
5. domaga się jednocześnie większej spójności i konsekwencji w kwestii praw człowieka oraz handlu i bezpieczeństwa; apeluje wobec tego do UE o zapewnienie uzależnienia lepszych stosunków handlowych z Chinami od reform w zakresie praw człowieka i w związku z tym wzywa Radę do przeprowadzenia kompleksowej oceny sytuacji w zakresie praw człowieka przed podpisaniem jakiegokolwiek nowej umowy ramowej o partnerstwie i współpracy;
6. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem zainicjowanie i rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy ramowej o partnerstwie i współpracy, które obejmie pełny zakres stosunków dwustronnych między UE i Chinami, w tym skuteczną i operacyjną klauzulę dotyczącą praw człowieka, a także wzmocnioną i ściślejszą współpracę w kwestiach politycznych; ponownie wnosi o zaangażowanie Parlamentu we wszystkie przyszłe stosunki dwustronne, mając na względzie fakt, że bez jego formalnej zgody nie można zawrzeć żadnej umowy ramowej o partnerstwie i współpracy;
7. podkreśla z naciskiem, że embargo UE na sprzedaż broni do Chin po wydarzeniach na placu Tiananmen musi pozostać w mocy, dopóki nie zostaną poczynione znaczące postępy w kwestii przestrzegania praw człowieka; przypomina państwom członkowskim UE, że w kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni zapisano kryterium dotyczące poszanowania praw człowieka w kraju ostatecznego przeznaczenia tego rodzaju wywozu;
8. wyraża zaniepokojenie, że pomimo wielokrotnych zapewnień ze strony rządu Chin o zamiarze ratyfikowania Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ (ICCPR) jego ratyfikacja wciąż nie nastąpiła; w związku z tym wzywa Chiny do jego ratyfikacji i wdrożenia bez dalszej zwłoki;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

Dialog UE-Chiny z zakresu praw człowieka

9. wyraża żal w związku z faktem, że sytuacja praw człowieka w Chinach nadal budzi poważne zaniepokojenie; w związku z powyższym podkreśla potrzebę znacznego wzmocnienia i poprawy prowadzonego między UE a Chinami dialogu z zakresu praw człowieka; wzywa Radę do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu bardziej szczegółowych informacji w tej kwestii; wyraża przekonanie, że istotne jest dalsze organizowanie zwyczajowo poprzedzającego dialog seminarium prawnego UE i Chin na temat praw człowieka, z udziałem przedstawicieli środowiska akademickiego i społeczeństwa obywatelskiego; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje powołanie Akademickiej Sieci Praw Człowieka UE-Chiny w ramach trzeciego celu europejskiej inicjatywy na rzecz demokracji i praw człowieka i wzywa Komisję do zapewnienia, że sieć ta będzie skutecznie funkcjonowała we współpracy z Parlamentem Europejskim;

10. wyraża przekonanie, że w kolejnych rundach dialogu z Chinami należy stale podnosić kwestie będące tematem dyskusji, takie jak ratyfikacja ICCPR, reforma systemu sądownictwa karnego wraz z karą śmierci i systemem reedukacji poprzez pracę, wolność słowa, w szczególności w Internecie, wolność prasy, wolność dostępu do informacji, wolność sumienia, wyznania i przekonań, sytuacja mniejszości w Tybecie, uwolnienie więźniów zatrzymanych w wyniku wydarzeń na placu Tiananmen, prawa pracownicze i inne, szczególnie w odniesieniu do stosowania zaleceń wynikających z poprzednich dialogów i seminariów w kwestiach prawnych; w tym celu wzywa Komisję do rozważenia wydłużenia czasu trwania dialogu i przeznaczenia większej ilości czasu na dyskusję nad poruszonymi tematami; wzywa ponadto Radę i Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na przestrzeganie konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwłaszcza w odniesieniu do niezależnych związków zawodowych i pracy dzieci;

11. przywołuje podjęte przez Chiny zobowiązanie wspierania Rady Praw Człowieka ONZ w wykonywaniu jej zadań związanych z kwestiami praw człowieka w sposób godny zaufania, obiektywny i nieselektywny; wzywa do zawiązania wzmocnionej współpracy w ramach systemu ONZ, współdziałania z organami ochrony praw człowieka ONZ oraz poszanowania międzynarodowych standardów praw człowieka zagwarantowanych w ramach odnośnych instrumentów międzynarodowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwestii poszanowania praw mniejszości;

12. zwraca uwagę na konieczność uznania przez Chiny prawa do wolności słowa i myśli oraz praktyk religijnych; podkreśla – zwłaszcza w kontekście toczących się wśród władz chińskich dyskusji na temat definicji „religii”, a szczególnie „legalnej religii” – potrzebę kompleksowych przepisów w zakresie religii odpowiadających międzynarodowym standardom i gwarantujących prawdziwą wolność religijną; wyraża ubolewanie w związku ze sprzecznością pomiędzy konstytucyjną swobodą wyznania (zapisaną w art. 36 chińskiej Konstytucji) a ciągłą ingerencją państwa w sprawy wspólnot religijnych, zwłaszcza w zakresie kształcenia, wyboru, mianowania oraz politycznej indoktrynacji duchownych;

13. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że szósta runda rozmów chińsko-tybetańskich nie przyniosła prawie żadnych wyników; wzywa strony do dołożenia wszelkich starań w celu kontynuowania dialogu, a rząd chiński do zaangażowania się w konkretne negocjacje i należytego uwzględnienia wysuwanych przez Dalajlamę żądań autonomii dla Tybetu; wzywa Chiny do zaprzestania wywierania nacisków na państwa utrzymujące przyjazne stosunki z Dalajlamą;

14. ponownie wyraża zaniepokojenie doniesieniami o dalszym łamaniu praw człowieka w Tybecie i innych prowincjach zamieszkałych przez Tybetańczyków, w tym o torturach, arbitralnych aresztowaniach i zatrzymaniach, nieprzestrzeganiu wolności wyznania, arbitralnych ograniczeniach swobody podróżowania oraz „resocjalizacji” w obozach pracy; wyraża ubolewanie w związku z nasileniem od października 2005 r. kampanii tzw. „edukacji patriotycznej” w tybetańskich klasztorach męskich i żeńskich, przy jednoczesnym przymuszaniu Tybetańczyków do podpisywania oświadczeń potępiających Dalajlamę jako niebezpiecznego separatystę; wzywa Chiny do umożliwienia niezależnej instytucji dostępu do Genduna Czokjiego Nimy, panczenlamy Tybetu, oraz jego rodziców, zgodnie z żądaniem Komisji Praw Dziecka ONZ;

15. wzywa Chiny, jako członka Rady Praw Człowieka ONZ, do odpowiedniego wdrożenia zaleceń specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz do wystosowania stałego zaproszenia do Chin dla ekspertów ONZ;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

16. wyraża przekonanie, że w przygotowaniach do igrzysk olimpijskich w Pekinie należy zwrócić znacznie większą uwagę na kwestie dotyczące przestrzegania praw człowieka; ponownie zauważa potrzebę „przestrzegania podstawowych powszechnych zasad etycznych” i wspierania pokojowego społeczeństwa dbającego „o ochronę godności ludzkiej” zapisaną w art. 1 i 2 karty olimpijskiej;

17. zwraca się do Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego o opublikowanie jego własnej oceny przestrzegania przez Chiny zobowiązań podjętych w roku 2001 przed przyznaniem Pekinowi prawa do organizacji igrzysk; podkreśla odpowiedzialność UE związaną z koniecznością odnotowania zaistnienia tego rodzaju oceny, a także zawiązania współpracy z siecią olimpijską mającej na celu wypracowanie odpowiedzialnego zachowania przy przygotowaniach do igrzysk, w ich trakcie i po ich zakończeniu;

18. wyraża szczególne zaniepokojenie niedawnym nasileniem się związanych z igrzyskami politycznych prześladowań obrońców praw człowieka, dziennikarzy, prawników, przedstawicieli i działaczy społeczeństwa obywatelskiego oraz grup etnicznych, takich jak Ujgurowie wszelkich przekonań, szczególnie zaś wyznawcy Falun Gong; wzywa władze chińskie do natychmiastowego zwolnienia tychże osób oraz odstąpienia od łamania praw człowieka i dokonywania nierekompensowanych rozbiórek znacznej liczby domów pod potrzeby infrastruktury olimpijskiej;

19. wyraża ponadto zaniepokojenie w związku z nadzorem i cenzurowaniem informacji w Internecie; wzywa władze chińskie do zaprzestania utrzymywania blokad tysięcy stron internetowych, w tym także portali mediów europejskich; wzywa władze chińskie do zwolnienia przetrzymywanego pisarza Yanga Maodonga oraz 50 innych uwięzionych „dysydentów internetowych” i użytkowników sieci;

20. wzywa Chiny do poczynienia konkretnych kroków mających na celu zagwarantowanie wolności słowa oraz przestrzegania wolności prasy zarówno wobec chińskich, jak i zagranicznych dziennikarzy; wyraża szczególne zaniepokojenie z powodu niewdrożenia nowych przepisów dotyczących międzynarodowych dziennikarzy działających w Chinach i wzywa władze chińskie do niezwłocznego zaprzestania cenzury i blokowania – szczególnie przy udziale firm międzynarodowych – tysięcy zagranicznych stron internetowych prezentujących aktualności i informacje; wzywa do uwolnienia wszystkich dziennikarzy, użytkowników Internetu i „dysydentów internetowych” zatrzymanych w Chinach za korzystanie z prawa do informacji; ponownie kieruje do władz chińskich wezwanie do ustanowienia moratorium na wykonywanie kary śmierci w trakcie igrzysk olimpijskich w roku 2008 oraz do wycofania listy 42 kategorii osób niepożądanych;

21. zwraca uwagę na konkluzje XVII Narodowego Kongresu Chińskiej Partii Komunistycznej, odbytego w połowie października 2007 r., w których podniesiono różnorakie perspektywy i otwartość na wdrażanie w Chinach wyższych międzynarodowych standardów z zakresu praw człowieka;

22. wzywa Chińską Republikę Ludową do przerwania wsparcia przekazywanego na rzecz reżimów w Związku Myanmar i w Darfurze;

*

* *

23. upoważnia swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, Chińskiemu Narodowemu Kongresowi Ludowemu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Zarządowi Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.